

בג"ץ 8238/13
קבוע לדיון 7.1.15

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק
הארגון הדיטל אוטומוטיב בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד איל רוזובסקי / תמיר כהנוב ואח'
צלרמאיר, פילוסוף, רוזובסקי, צפיר, טולידאנו ושות' עורכי דין
רח' לינקולן 20, בית רובינשטיין, קומה 12, תל אביב 6713412
טל': 03-6255555; פקס: 03-62555500

העותרת

נ ג ד

1. שר התחבורה – מר ישראל כץ
2. מדינת ישראל - משרד התחבורה
3. מדינת ישראל – משרד האוצר
4. מדינת ישראל – משרד הכלכלה
על ידי פרקליטות המדינה, משרד המשפטים ירושלים
טל': 02-6466139; פקס': 02-6467011
5. אגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ
ע"י ב"כ כספי ושות', עורכי דין
מרח' יעבץ 33, תל אביב 65258
טל': 03-9145015; פקס': 03-6933298
6. דן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אהרן מיכאלי /או חן טובול /או שני סהר
גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין ונוטריונים
מרחוב יגאל אלון 98, תל אביב 67891
טלפון: 03-7101635; פקס': 03-7101618
7. מרכבים טכנולוגיות תחבורה בע"מ
רח' גרניט 22 ת.ד. 3050 פארק תעשיה קיסריה 3088900
טל': 04-6176063; פקס': 04-6176064
8. ציינה מוטורס בע"מ
ע"י ב"כ יהודה רוזנטל /או נגה רובינשטיין /או לילי שרגא
גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין ונוטריונים
מרח' יגאל אלון 98, תל אביב 67891
טלפון: 03-7101616; פקס': 03-7101617

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים 1-4 לבקשה למתן צו לפרטים נוספים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד (כבי' הרשם ג' לובינסקי) מיום 1.9.14, שהומצאה לפרקליטות המדינה ביום 7.9.14, ובהתאם להחלטה בבקשה להארכת מועד, מתכבדים המשיבים 1-4 (להלן: "המשיבים" או "המדינה") להגיש את תגובתם ל"בקשה למתן צו לפרטים נוספים" מטעם העותרת, מיום 25.8.14, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרת כי בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו המורה למשיבים לקיים "הבטחה שלטונית שניתנה על ידם ושבמסגרתה הובטח שתמורת הקמת מפעל חדש של העותרת להרכבת אוטובוסים באזור עדיפות לאומית ובהשקעה עצומה של כ- 200,000,000 ₪, יאפשרו למשיבות הפורמאליות [אגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ, ודן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ – הח"מ] לרכוש מרכבי אוטובוסים באמצעות קיום הליך תחרותי אך ורק בין הברות ההרכבה הישראליות (העותרת והמשיבה 7), בהתאם למתכונת שסוכמה ובאופן שיבטיח את פעילות הברות ההרכבה המקומיות שקיומן תלוי ברכישות שמבצעות מהן המשיבות הפורמאליות".

כן התבקש בית המשפט הנכבד במסגרת העתירה, להוציא מלפניו צו המורה למשיבים לבטל "את החלטתם לכפות על המשיבות הפורמאליות לפרסם מכרז בינלאומי להרכבת אוטובוסים בניגוד לרצונן, תוך פגיעה קשה בתעשיית הרכבת האוטובוסים בישראל, באלפי עובדים המועסקים בתעשייה זו, ובעותרת".

2. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.2.14, שניתנה בעקבות הדיון שנערך בעתירה, ניתן צו על תנאי, "המורה למשיבים 1-4 לבוא ולנמק מדוע לא יקיימו הבטחה שלטונית שניתנה על ידם או מי מהם, ואשר לפיה יחויבו המשיבות 5 ו-6 לפרסם מכרז לבניית מרכב של אוטובוסים תוך מתן אופציה למפסיד במכרז להשוות את הצעתו של הזוכה ובתמורה תובטח למפסיד 30 אחוזים מהפעילות המוצעת במכרז (כאמור במכתבו מיום 4.4.2012 של מורן מזור, רפרנט תחבורה ציבורית באגף התקציבים במשרד האוצר; מובהר, כי לפי הנטען על ידי העותרת, ההבטחה ניתנה לא רק במכתב האמור)".

עוד צוין בהחלטת בית המשפט הנכבד האמורה, כי "ראוי שהמשיבים יתייחסו בתשובות לשאלה כיצד ההבטחה (אם ניתנה) מתיישבת עם התחייבויות המדינה במישור הבינלאומי ועם עקרון התחרותיות".

3. הנה כי כן, הצו על תנאי בעתירה שבנדון, הוצא בסוגיה אחת ויחידה – קרי, מדוע לא יקיימו המשיבים "הבטחה שלטונית שניתנה על ידם או מי מהם ... כאמור במכתבו מיום 4.4.2012 של מר מורן מזור, רפרנט תחבורה ציבורית באגף התקציבים במשרד האוצר". יודגש, כי בעתירה הועלו טענות נוספות, החורגות מגדר הטענה לקיומה של הבטחה שלטונית, אולם בסופו של דבר, בית המשפט הנכבד לא הוציא צו על תנאי בגין הסוגיות הנוספות שהועלו בעתירה, "אלא צימצם את יריעת המחלוקת מושא ענייננו לשאלת קיומה של הבטחה מינחלית – הא ותו לא" (סעיף 57 לכתב התשובה מטעם המדינה).

נזכיר בהקשר זה את הכלל, המחייב בהתאם לסדרי הדין הנוהגים בבית המשפט הגבוה לצדק ולפיו, השאלה שלגביה ניתן צו על-תנאי תוחמת את גדר הדיון. אכן:

"בית המשפט עשוי להעניק לעותר כל אחד מהצווים על-תנאי שאותם ביקש, או חלק מהם. לחלופין, עשוי בית המשפט לנסח את הצווים על-תנאי בעצמו (צו אחד או יותר). בדרך זו מגביל בית המשפט את המחלוקות בין בעלי הדין. בין שבית המשפט ניסח בעצמו את הצווים, ובין שהעניק את הצווים המבוקשים בגוף העתירה, הרי שמרגע שהוצאו הצווים על-תנאי יתנהל הדיון בגדרם של אותם צווים" (אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי – סדרי הדין והראיות בבג"ץ 148-149 (2010); ראו והשוו גם דבריה של כבי השופטת (כתוארה אז) מ' נאור בבג"ץ 7311/02 האגודה לסיוע ולהגנה על זכויות הבדואים בישראל נ' עיריית באר-שבע (ניתן ביום 22.6.11); בפסקה 4).

4. ביום 18.6.14 הגישה המדינה את כתב התשובה מטעמה, לצו על תנאי, ובו שבה על עמדתה כי דין העתירה להידחות. כתב התשובה נסב, מראשיתו ובעיקרו, סביב טענת ה"התחייבות השלטונית" כפי שנגדרה בצו על התנאי.

5. בעקבות הגשת כתב התשובה על ידי המדינה, פנתה העותרת, ביום 30.6.14, אל ב"כ המדינה, בדרישה לקבלת מסמכים ופרטים נוספים (העתק מכתב העותרת מיום 30.6.14 צורף **כנספה 1** לבקשה למתן צו לפרטים נוספים; להלן – **"מכתב העותרת"**).

6. ביום 13.8.14 ניתנה תגובת המשיבים לבקשה למתן פרטים נוספים (העתק מכתב המשיבים מיום 13.8.14 צורף **כנספה 2** לבקשה למתן צו לפרטים נוספים; להלן – **"מכתב המשיבים"**).

7. **ויוזגש:** במכתב המשיבים הובאה בפני העותרת עמדת המשיבים, לפיה, בפניית העותרת "התבקשו, בין היתר, פרטים מסוימים שאינם נוגעים במישרין ליריעת המחלוקת מושא העתירה ולמסגרת הדיון בה, והם חורגים מגדרי הדיון בשלב הנוכחי של העתירה, כפי שהללו הותוו בצו על תנאי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד, ושבעמדה לו הוגש כתב התשובה" (סעיף 2 למכתב); כן נמסר לעותרת כי "בעתירה הועלו טענות נוספות, החורגות מגדר הטענה לקיומה של הבטחה מינהלית, אולם בסופו של דבר בית המשפט הנכבד לא **חוציא צו על תנאי** בגין חסוגיות הנוספות שהועלו בעתירה, **"אלא צימצם את יריעת המחלוקת מושא ענייננו לשאלת קיומה של הבטחה מינהלית – הא ותו לא"** (סעיף 3 למכתב); עוד נמסר, כי חלק מהפרטים הנוספים שהתבקשו, כבר נמסרו במסגרת כתב התשובה (סעיף 4 למכתב). בשים לב לכל אלו, התייחסו המשיבים, בסעיף 5 למכתבם, לכל אחד מסעיפי הדרישה לפרטים נוספים, **אחד לאחד**, ובמסגרת זו **נמסרו** פרטים נוספים מסוימים שנתבקשו (ראו סעיפים א'5-ב'5 למכתב), ו**סורבה** הדרישה למסירת פרטים נוספים אחרים שהתבקשו, המהווים את רובה של דרישת הפרטים הנוספים.

8. בבקשתה הנוכחית, מושא ענייננו (להלן – "הבקשה"), חוזרת העותרת, בעיקרו של דבר, על בקשתה למתן פרטים נוספים כפי שהועברה לב"כ המדינה במסגרת מכתב העותרת (וליתר דיוק, מבקשת העותרת כעת לקבל את אותם פרטים נוספים שלא סופקו במכתב המשיבים).

לעמדת המשיבים – דין הבקשה למתן צו לפרטים נוספים - להידחות; על מנת שלא להלאות את בית המשפט הנכבד, ישובו המשיבים ויפנו לעמדתם כפי שפורטה במכתב מיום 13.8.14 (נספח 2 לבקשה מושא ענייננו), שם פורטו הנימוקים, המהווים, לעמדת המשיבים, אף נימוקים לדחיית בקשתה הנוכחית של העותרת.

הבקשה החלופית למחיקת סעיפים

9. בבקשתה החלופית, מבקשת העותרת להורות על מחיקת סעיפים מכתב התשובה, העוסקים בנושאים שלגביהם סירבה המדינה לספק לעותרת פרטים נוספים. המדובר, לשיטת העותרת, בסעיפים 14-15, 18-20 ו-38 לכתב התשובה (ראו סעיף 19-21 לבקשה).

10. לעמדת המשיבים, **אין כל מקום להיענות אף לבקשה זו של העותרת**, זאת, כמפורט להלן:

אשר לסעיפים 14-15 לכתב התשובה שמבוקשת מחיקתם – בסעיפים אלו מתואר הליך הבחינה שנערך אצל המשיבים בתחילת שנת 2012. המשיבים התייחסו במכתבם לדרישת הפרטים הנוספים הנוגעת לסוגיה זו, וציינו ביחס לכך (ראו סעיפים 4.5 למכתב המשיבים):

"הליך הבחינה האמור תואר בהרחבה בסעיפים 14-17 לכתב התשובה, ומרשתכם מופנית לכל האמור שם. מכל מקום, ולמעלה מן הצורך, מצורף למכתבי זה כנספח מ/ש1, "סיכום דיון בעניין מדיניות העדפת תוצרת הארץ במכרזי התחבורה הציבורית", מיום 13.3.12, המתעד את האמור בדיון שהתקיים ביום 12.3.12 שעניינו הליך הבחינה הנ"ל".

לאור זאת, סבורים המשיבים כי הם עמדו בדרישת מתן הפרטים הנוספים ביחס לסעיפים אלו; כי דרישת הפרטים הנוספים מעבר לאלו שסופקו, חורגת מדרישת הרלוונטיות כפי שהוגדרה בפסיקה (וראו בהקשר זה להלן), וכי אין כל מקום למחיקתם של הסעיפים האמורים מכתב התשובה.

אשר לסעיפים 18-19 לכתב התשובה שמבוקשת מחיקתם – בסעיפים אלו מתוארת סוגיית פעילותו של הצוות הבין משרדי שמונה ביום 31.12.12 (לאחר מועד מכתבו של מר מורן מזור מיום 4.4.12). המשיבים התייחסו במכתבם לדרישת הפרטים הנוספים הנוגעת לסוגיה זו, וציינו ביחס לכך (ראו סעיף 4.5.g. למכתבם):

"המבוקש על ידי מרשחכם בסעיף 3, כלל אינו נוגע ליריעת המחלוקת מושא ענייננו, כפי שהוגדרה בצו על תנאי שהוצא. נוסף, כי הניסיון לקשור בין עבודת הצוות הבין-משרדי שמונה ביום 31.12.13 [צ"ל 31.12.12 – הח"מ], לבין האמור במכתבו של מר מזור, נסתר בכחב התשובה. כפי שהודגש בכחב התשובה (ראו סעיף 56): "... הצוות הבין-משרדי לבחינת הסוגיה מושא ענייננו ... מונה ביום 31.12.12, ואילו מכתבו של מר מורן מזור הוצא ביום 4.4.12, דהיינו כתשעה חודשים בטרם מינויו של הצוות הבין-משרדי", זאת בעקבות הליך הבחינה שקיים בנושא. לפיכך, אין כל בסיס לטענה כי העותרת הסתמכה על ההסדר שהוצג במכתבו של מר מורן מזור, "שהושג על ידי צוות בין-משרדי", וטענה זו שגויה אף במישור לוח הזמנים הכרונולוגי".

ודוק: העותרת מנסה פעם אחר פעם לקשור בין עבודת הצוות הבין-משרדי שמונה ביום 31.12.12, לבין מכתבו של מר מורן מזור מושא הצו על תנאי, והיא אף מנסה על סמך כך לטעון כי היא הסתמכה כביכול על ההסדר שהוצגו במכתבו של מר מזור, "שהושג על ידי צוות בין-משרדי" (ראו דוגמאות לטענתה זו של העותרת: תשובת העותרת מיום 9.2.14 לתגובת העותרת לעתירה; וכן ראו בעניין זה פרוטוקול הדיון שנערך בעתירה). בנסיבות אלו, מובן כי היה על המשיבים לכלול התייחסות לסוגיית מינוי הצוות הבין-משרדי בכחב תשובתה, זאת בכדי להדוף את טענות העותרת לפיהן כביכול קשור צוות זה למכתבו של מר מורן מזור, ולהצביע על כך שעבודת צוות זה, בניגוד לטענות העותרת, אינה קשורה לגדר המחלוקת שנתחם בצו על תנאי; לפיכך, אין כל בסיס לטענת העותרת כאילו היא זכאית לפרטים נוספים כלשהם בנוגע לעבודתו של צוות זה (באשר פרטים אלו כלל אינם רלוונטיים ליריעת המחלוקת מושא העתירה), ואף אין כל בסיס לדרישת העותרת למחוק סעיפים אלו מכתב תשובתה של המדינה.

אשר לסעיף 20 לכתב התשובה שמבוקשת מחיקתו – בסעיף זה מתואר עיצובו של ההליך התחרותי מושא רכש האוטובוסים, כפי שהוחלט עליו בסופו של יום. המשיבים התייחסו במכתבם לדרישת הפרטים הנוספים הנוגעת לסוגיה זו, וציינו ביחס לכך (ראו סעיף 5.5 למכתבם):

"המבוקש על ידי מרשחכם בסעיף זה, כלל אינו נוגע ליריעת המחלוקת מושא ענייננו (שאלת קיומה של הבטחה מינהלית במכתבו של מר מזור), כפי שהוגדרה בצו על תנאי שהוצא".

ודוק: המשיבים מסרו לבא כוח העותרת כי הפרטים הנוספים אשר התבקשו על ידה, כלל אינם נוגעים ליריעת המחלוקת מושא ענייננו, אך אין פירוש הדבר כי המשיבים סבורים כי האמור בסעיף אינו נוגע ליריעת המחלוקת האמורה; המצוין בסעיף, הינו חלק מן המסכת העובדתית, אשר המדינה סבורה, כי ראוי שתעמוד בפני בית המשפט הנכבד, בבואו לדון בעתירה, אך המבוקש על ידי העותרת, בסעיף 4 למכתבה, חורג באופן ניכר מגדר הדרישה לפרטים נוספים רלוונטיים, ובוודאי שהוא אינו רלוונטי למסגרת הדיון בעתירה. אכן, העובדה כי סוגיה מסוימת נזכרה בכחב התשובה של המדינה, אין פירושה כי ביחס לסוגיה זו ניתן לדרוש פרטים נוספים ללא כל מגבלה ועד אינסוף, אף כאשר הם

אינם רלוונטיים כלל לגדר המחלוקת מושא העתירה. לעניין בחינת הרלבנטיות של הפרטים הנדרשים ליריעת המחלוקת, ומסגרת הפרטים הנוספים, ראו בג"ץ 9733/03 המוקד לחגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' מדינת ישראל ואח' (החלטה מיום 14.11.04):

"זהו למעשה מבחן כפול המבוסס הן על בחינת הרלבנטיות של הפרטים הנדרשים ליריעת המחלוקת כפי שהיא עולה מטיעוני הצדדים, והן על מהותיות הפרטים במובן זה שנדרש להראות כי המדובר בפרטים שיש בהם ממש ושיש בהם כדי לקדם את הדיון וההכרעה בעתירה (ראו בג"ץ 3189/02 קופת חולים מאוחדת נ' שר האוצר (לא פורסם); בג"ץ 465/02 חיים שחק ואח' נ' שר העבודה והרווחה (לא פורסם)). פרטים נוספים אינם שאלון ומטרתם היא הבהרה וצמצום של העובדות שבעתירה ובתשובה לה, ולא הרחבת טענות אלו עד כדי פרישת יריעה המכסה את כל הנושא (בשג"ץ 58/86 מורגנשטרן נ' מורגנשטרן, פ"ד מ(2) 246, 248-249). מכאן, שיש חשיבות מיוחדת בבקשות מעין אלו, לתחום ככל הניתן את מסגרת הדיון הקבועה, לא רק על מנת להביא לחיוב במתן [פרטים] נוספים רק בעניינים הקשורים בדיון זה, אלא גם על מנת להביא ליעול הדיון ושמירה על מסגרתו." [ההדגשות הוספו]

כן ראו בג"ץ 7015/02 כיפאח מחמד אחמד עג'ורי נ' מפקד בוחות צה"ל בגדה המערבית (החלטה מיום 25.8.02):

"מטרת ההליך של פרטים נוספים היא לסייע בבירור המחלוקת על ידי התייחסות לעיקר." [ההדגשה הוספה]

וכן בג"ץ 4999/03 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה ואח' (החלטה מיום 21.6.05):

"בקשה לפרטים נוספים אינה 'מסע דיג'. הפרטים הנוספים נדרשים לשם הבהרת עניין וצמצום גדרי המחלוקת כפי שהם עולים מטיעוני הצדדים."

והדברים מתאימים לענייננו ככפפה ליד.

אשר לסעיף 38 לכתב התשובה שמבוקשת מחיקתו - בסעיף זה עדכנה המדינה את בית המשפט הנכבד על אודות בחינה שנערכה בחודשים האחרונים, לאחר הגשת העתירה שבכותרת ואף לאחר הוצאתו של הצו על תנאי, במסגרת שגרת הפעילות של משרדי התחבורה, האוצר והכלכלה, של המדיניות שעליה הוחלט בדבר פתיחת שוק רכש והרכבת האוטובוסים להליך תחרותי, ושבסיומה נמצא פעם נוספת, כי אין לסטות ממדיניות זו וכי ראוי לקדמה. העותרת דרשה בפנייתה לקבל פרטים נוספים ביחס לבחינה זו, והמשיבים מסרו בפנייתם (ראו סעיף 15 למכתב) כי "המבוקש על ידי מרשתכם בסעיף זה, כלל אינו נוגע ליריעת המחלוקת מושא ענייננו (שאלת קיומה של הבטחה שלטונית במכתבו של מר מזור), כפי שהוגדרה בצו על תנאי שהוצא, והוא אף נוגע לאירועים שאירעו לאחר הגשת העתירה שבכותרת ואף לאחר הוצאת הצו על תנאי.

המשיבים סבורים כי לשלמות התמונה העובדתית הניצבת בפני בית המשפט הנכבד, ראוי היה לכלול את הסעיף האמור בכתב התשובה שהוגש מטעמם. עוד סבורים המשיבים, כי דרישת הפרטים הנוספים כפי שהוצגה על ידי העותרת (ראו סעיף 5 למכתבה), אינה מקיימת את דרישת הרלוונטיות, והיא מהווה "מסע דיג" פסול, כלשון הפסיקה. לפיכך, סבורים המשיבים כי אין כל מקום להיעתר לבקשת העותרת למחיקתו של הסעיף זה; יחד עם זאת, המשיבה אינה מתנגדת למחיקת הסעיף, ככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי כך ראוי לעשות.

11. לאור כל האמור לעיל עמדת המשיבים היא כי דין הבקשה שבכותרת להידחות, תוך חיוב העותרת בהוצאות המשיבים.

12. העובדות המתוארות בתגובה זו נתמכות בתצהיריהם של דרור גנון, מנהל אגף בכיר תכנון, תפעול ורישוי במשרד התחבורה, ומורן מזור, רפרנט תחבורה באגף תקציבים במשרד האוצר, אשר צורפו למכתב המשיבים מיום 13.8.14 (ומצורפים בשנית, למען שלמות התמונה, לתגובה זו).

אבי מיליקובסקי, עו"ד
סגן בכיר בפרקליטות המדינה

היום, כ"ח אלול תשע"ד
23 ספטמבר 2014

תצהיר

אני הח"מ, דרור גנון, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, שאם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כלהלן במענה לבקשה לפרטים נוספים:

3. אני משמש בתפקיד מנהל אגף בכיר תכנון, תפעול ורישוי במשרד התחבורה.

4. העובדות המפורטות בסעיפים 5א, 5ג, 5ד, 5ה, 5ו, למענה לבקשה לפרטים נוספים בתיק בג"ץ 8238/13, ידועות לי מתוקף תפקידי ונכונות למיטב ידיעתי ואמונתי.

אישור

חמ"ר רזנובוי
עריכת - דין

אני הח"מ, משה ירון - 1599, עו"ד, מאשר בזה כי ביום 10.12.2013 הופיע בפני מר דרור גנון, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו.

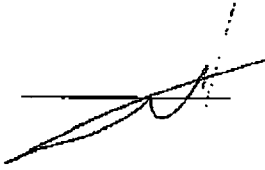
אני רזנובוי

חמ"ר רזנובוי
עריכת - דין
מס' 1599-10

תצהיר

אני הח"מ, מורן מזור, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, שאם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כלהלן במענה לבקשה לפרטים נוספים:

1. אני משמש בתפקיד רפרנט תחבורה ניבורית באגף תקציבים במשרד האוצר.
2. העובדות המפורטות בסעיף 5ב. למענה לבקשה לפרטים נוספים בתיק בג"ץ 8238/13, ידועות לי מתוקף תפקידי ונכונות למיטב ידיעתי ואמונתתי.

אישור

אני הח"מ, עמית ברנפלד, ש"ד, מאשר בזה כי ביום 12/8/2023 הופיע בפני מד מורן מזור, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו.

עמית ברנפלד / עו"ד
58433